

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

IV. Ego dilecto meo, & ad me conuersio eius. Cant. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

Ego dilecto meo et ad me conuersio eius.
Cantic. 7.

C. Blancs fec.

34.)

I V.

Ego dilecto meo, & ad me conuersio
eius. Cant. 7.

Moesta cupressiferi nemoris spatiabar in um-
Tristitiã lacrymis compositura meis: (bra,
Iamq; sinum tepidis submerserat imbribus unda,
Concideramque meis panẽ subacta malis.
Fors Chelys ex humeris pendebat eburnea nostris,
Mœstitia quondam certa medela chelys.
Obruta tristitia; frondente sub arbore sedi,
Associans querulis talia verba modis:
Ergo mei vidui, sine lusibus, ibitis anni?
Nullus et in nostro carmine viuet amor?
Ah! precor, eueniant hæc hostibus omina nostris
Et procul his, cœli tam bona flamma cadat.
Viuerẽ se iuret, non hunc ego viuerẽ credam
Qui trahit hoc vasuos frigidus igne dies.
Vnicus est homini, viuendi fructus, amare;
Solutus, amans, vixi; dicere iure potest.
Qualis, in ima, suo desidit pondere tellus,
Et subit aerias, ardua flamma, vias;
Nos ita fax animi, violento cogit amore,

N 3 Abria

Abripimurque omnes impete quisque suo.
 Me quoque nativa stimulari sentio flamma,
 Visque adhibet tacitas, nescio quanta faces
 Quo meus ergo suos Amor eiaculabitur ignes?
 (Primitia nostri namque calor erunt)
 An ferar humana furiosa Cupidine teda,
 Cognata Angelicis, stirpsque sororque choris?
 Aut mea mortales venient in colla lacerti,
 Qua sum immortalis sponsa creata Deo?
 Ah, super hasce hiemes nostri rapiuntur amores.
 Terra parem thalamis non habet ista meis.
 Nympha puellarum pulcherrima Romulearum
 Agnes, Ausonio sponsa petita proco:
 Absit, ait, inuenis mea ne tibi fœdera speres,
 Iam mea cœlestis fœdera sponsus habet.
 Sic nostra ætherios ambit quoque fax Hymenæos,
 Inde petendus erit qui mihi sponsus erit.
 Hunc ego, nō alium, solum hunc ego diligo sponsū,
 Nemo potest vno tempore amare duos:
 Illius ante oculos mihi semper oberrat imago,
 Ante oculos, quamuis longius absit, adest.
 Et loquor absenti morientis omnibus, absens,
 Absentisque sonos illius aure bibo.
 Sic ubi magnetis vim ferrea linea sensit,
 Semper ad agnati vertitur alta poli.

Et

Et sua Sydonijs patet hinc Cynosura carinis,
 Seruat et hinc Helicen cymba pelasga suam,

Sic lasi sequeris studiosa pedissequa Phæbi

Dilectum Clytie flos modò facta, facem:

Bisque die quouis, verso inbar ore salutans,

Manè precaris Aue; serò precare Vale.

Obuia fraternos ita spectas Cynthia vultus

Et reparat vultus ignibus ille tuos.

Sponse, ego sum Clytie, tu sol: ego Cynthia, Phæ-

Qualibet obuerso persequor ore meum. (buna

Es mihi, sponse, Helyce, Cynosuraq; duplicis

Quo trahis, huc oculis ad tua signa volo. (Arcti,

Quid mirum, alterno si respondemus amori?

Magnetem sequitur linea tacta suum.

BERNARDVS

Meditat. cap. 9.

COr meum per multa dispergitur & huc
 illucque quarit, vbi quiescere possit, &
 nihil inuenit quod ei sufficiat, donec ad ipsum
 redeat.